

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗ

Προς ρήξη των γενεών;

Πίσω από την κρίση που εκδηλώνεται σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης υφέρπει και σοβεί μία πολύ βαθύτερη κρίση, η έλλειψη συνεννόησης και κατανόησης ανάμεσα στις γενιές.

Οι σημερινοί νέοι μεγάλωσαν σε περιβάλλον σταθερότητας και προστασίας, που δεν γνώρισαν οι γονείς και οι παππούδες τους. Εισέρχονται όμως σε μία κοινωνία που όχι μόνο δεν τους καταλαβαίνει, αλλά συχνά δεν τους ακούει. Δοκιμάζουν την τύχη τους σε μία αγορά εργασίας σκληρή, σε ένα οικονομικό περιβάλλον εξόχως ανταγωνιστικό. Έχουν πολύ λιγότερες ευκαιρίες σε σχέση με τις προηγούμενες γενιές.

Οποιαδήποτε αλλαγή στο ασφαλιστικό, στις εργασιακές σχέσεις, στο σύστημα εκπαίδευσης γίνεται με μία πρωτοφανή σκληρότητα προς τους νέους. Η γενιά των βολεμένων, που είναι η γενιά η οποία διαχειρίζεται σήμερα το σύστημα εξουσίας και παραγωγής, φροντίζει να συντηρεί υπέρ αυτής τα κεκτημένα και προνόμια, σε βάρος όμως των νέων. Τι άλλο υποδηλώνει η προκλητική εθελούσια έξοδος, με συνταξιοδότηση και καταβολή του εφάπαξ, των βολεμένων στελεχών του ΟΤΕ (ηλικίας 50-55 ετών) παρά αδιαφορία για τους νέους και αυριανούς εργαζόμενους, που θα κληθούν μέχρι τη συνταξιοδότησή τους να δουλέψουν πολύ περισσότερο χρόνο;

Βέβαια ο κόσμος σήμερα είναι πολύ διαφορετικός σε σχέση με πριν από δύο ή τρεις δεκαετίες. Το παγκοσμιοποιημένο οικονομικό περιβάλλον συνδέει την όποια αμοιβή με την παραγωγή συγκεκριμένου έργου, επιβάλλει μείωση κόστους και αύξηση της παραγωγικότητας. Δεν μπορεί όμως με την επίκληση της παγκοσμιοποίησης να συνθλιβονται μόνον οι νέοι και να μένουν ανέγγιχτα τα προνόμια όλων των άλλων. Οι σημερινοί νέοι έχουν σαφώς καλύτερη κατάρτιση από τους προκατόχους τους και προφανώς δικαιούνται αντίστοιχες ευκαιρίες. Και φυσικά δεν θα συμβιβαστούν ποτέ να γίνουν οι παρίες ενός συστήματος, που θα συντηρούν οι ίδιοι.

Οι νέοι έχουν την πολυτέλεια να κάνουν λάθος, γιατί έχουν το χρόνο να το επανορθώσουν, κάτι που δεν ισχύει για όσους διαχειρίζονται το σύστημα σήμερα ή το διαχειρίστηκαν χτες. Πλανώνται όσοι νομίζουν ότι εξασφαλίζουν εαυτούς με νομοθετικές ρυθμίσεις, που όμως γίνονται σε βάρος των σημερινών νέων. Αναρωτιούνται τι θα γίνει σε 25 χρόνια, όταν πλέον θα διαχειρίζονται το σύστημα οι σημερινοί νέοι; Θα τους άρεσε, αν οι σημερινοί νέοι τους ανταπέδιδαν τότε μέρος της σκληρότητας που βιώνουν σήμερα από τους λογής βολεμένους;